

deres Ret til gjennem Vedtagten at afflasse de Nordener, der kunne finde Sted som Følge af Ud-
 ifsenkning af Spirituøse Drikke. Det Andet er,
 hvorledes de have benyttet Loven af 2den Juli
 1870. Jeg tror nok, at det, at man fastsatte en
 højere Afgift — som jeg nævnte før er 20 Kr. den
 laveste Afgift for Værtshushold, 200 Kr. den
 højeste —, at man satte den i en By til 100 Kr.
 eller til 150 Kr. ja endog saa til den fulde Sum
 af 200 Kr., vilde utvivlsomt have ikke ringe Be-
 tydning og at det derigjennem var muligt at til-
 veiebringe den gjennem Loven af 2den Juli 1870
 tilfugtede Begrændsning og Indskrænkning af de
 altsor mange Værtshushold; thi jeg erkjender, at
 der er altsor mange Værtshushold og altsor
 mange daarlige Personer blandt Værtshusholderne
 i Kraft af den Lovgivning, vi
 have. Forsaavidt altsaa Lovforlaget gaar
 ud paa at indskrænke Antallet, er jeg enig i bets
 Grundtanke. Fremdeles kunde jeg ønske at faae
 at vide, i hvilken Grad man har benyttet Loven
 af 23de Mai 1873. Det er nemlig med Rette
 eller i alt Fald ikke helt ubegrundet, at der er
 yttret Lov om, hvor vidt det er rigtigt at lægge
 en saaden Myndighed som den her foreslaaede i
 Byraadens Hænder, og i alt Fald vil man være
 mindre tilbøjelig til at gjøre det, naar man ser,
 at de have benyttet de Love, som de allerede
 kunne benytte til at indskrænke Værtshusholdernes
 Antal. Dernæst er der en Ting, som jeg nok
 tror, man lukter Dinene for meget for, nemlig at
 ingen Lov er istand til at bøde paa Administra-
 tionens Mangler. Det kan ikke nytte, at vi give
 Love, eller at Vedtagterne bestemme, at det og
 det maa gjøres, og at det og det ikke maa
 gjøres, naar Politiet ikke sørger for, at det over-
 holdes. Et æret kongevalgt Medlem, som tidligere
 har været Kultusminister, har i det andet Thing
 meget stærkt fremdraget, at det her i Kjøbenhavn
 gaar i Svang blandt Værtshusholderne, at de
 lukte til Baden, men lukte op til Gaarden; men
 det er jo Noget, som det er Politiets Sag at
 forebygge. Det kan heller ikke negtes, at der i
 Byerne langt fra er samme Retfærdighed for
 Alle. Man ser igjennem Tingre med, at der
 holdes aabent eet Sted, medens man holder
 Tilsyn med, at der lukkes andre Steder; overfor
 visse Folk holder man meget strengt paa, at der
 lukkes til bestemt Tid, men overfor Andre ser
 man igjennem Tingre dermed. Det kan sikkert
 ingen Lov bøde paa, men det maa Ministeriet
 indskærpe sine Undergivne at sørge for, at der i
 saa Henseende bliver Lighed for Alle. Jeg tror
 nok, at der navnlig gjennem et stærket Tilsyn,
 og hvad der kan gjøres efter den bestaaende Lov-
 givning, kan opnaas Afskilligt. Jeg ønsker altsaa
 at faae oplyst, hvorledes Byraadene benytte den
 dem hidtil givne Myndighed, thi have de ikke be-
 nyttet den paa rette Maade, bliver man mere
 betænkelig ved at give dem nye Rettigheder, og

have de slet ikke benyttet den, kan man sige, at
 det ikke kan hjælpe at give dem yderligere
 Myndighed. Man kan med Rette yttre Lovf.,
 om ikke enkelte Byraad ville sige: Det er fordel-
 agtigt for os at have saa mange Værtshusholdere
 som muligt, og at de derfor uden videre gjøre
 Indstilling til Magistraten. Naar man f. Ex.
 ser, hvorledes Byraad og Andre nu petitionere
 om, at Krammedejerne maa bibeholdes, fordi de
 trække mange Folk til Byerne og derigjennem
 skaffe dem Næring, særlig da gjennem Værtshusholdet,
 kan man ikke Andet end komme noget i Lovf.
 om, hvor vidt der allevegne er tilstrækkelig Moden-
 hed tilstede, Jeg udtaler intet Bestemt i saa
 Henseende; men det har overrasket mig at se,
 at man endnu ikke er naaet videre, end at man
 fremdeles petitionerer om Bibeholdelse af Kram-
 medejerne, som i mine Tanker ere overflødige.
 (Berg: Det var ikke saaledes for 8 Aar siden!).
 Man har Lov til at forandre sin Mening; det
 har det ærede Medlem gjort før, og det har jeg
 ogsaa Lov til. Jeg er altsaa ikke ganske sikker
 paa, at Byraadene allevegne have et saa langstrakt
 Syn, at de ere istand til at se bort fra, hvad
 der kan tjene dem i Diebliffet; det er tværtimod
 muligt, at de flere Steder, selv om de fik Loven,
 slet ikke vilde foretage nogen Indskrænkning, idet
 man kunde mene, at det ikke var i Byens Lær-
 v at faae en saadan Indskrænkning, af Hensyn til
 Byens Rask. Jeg siger ikke ubetinget, at det
 er saa, men jeg har nogen Lovf. Bærre er
 uengetelig den Betænkelse, der er fremkommen
 derved, at man ikke ifølge Lovforlaget vil fratage
 en Mand hans Værtshusholderbevilling, naar han
 ikke paa fyldestgjørende Maade driver sin Næring.
 Det gaar jo ikke an i Loven at sige, at Tilladelsen
 skal gives paa Tid. Derved vilde man nemlig
 modarbejde det andet Formaal, at skaffe ordent-
 lige og komfortable Lokaler tilveie, thi hjem vil
 sætte synderlig Penge i en Forretning, om hvilken
 han ikke veed, om den kan vedblive. Ganske vist
 er der en Udvei, som jeg foretrak ikke skulde
 være utilbøjelig til at gaa ind paa, nemlig at
 overlade det Hele til Kommunen. Det er det
 Gøteborgske System. Derefter udleier Kommunen
 paa Tid eller arrangerer sig paa den Maade, der
 finder tjenligst for sine øvrige Formaal. Det er
 aabenbart den eneste Maade, hvorpaa man kan
 komme til dette: paa Tid; men saalænge
 det skal være Privateiendom, tror jeg ikke, det
 kan gaa. Jeg billiger altsaa den Grundtanke
 i Lovforlaget, at det vil have ordentlige
 Lokaler skaffet tilveie, og ligeledes den Tanke, at
 ikke Enhver uden videre skal kunne løbe hen og
 blive Værtshusholder eller Vært, selv om han
 tilfredsstiller de almindelige Betingelser i Næ-
 ringsloven af 29de December 1857. Men paa
 den anden Side indrømmer jeg, at man ikke ubetinget
 kan give Byraadene den Myndighed, man her
 ønsker, de skulde have. I Kjøbenhavn vil aaben-